

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1901-1921 - 78

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Svevia Singsfredsgården 1920.

Tack för lilla brevet, som tyckligtvis kom hit på åter
från Dalen! Had jag önskat, att du måtte få en dän befall-
ningsmannen! Och måtte inte Joh. Lindgren bli sjuk för
dig! Det har naturligtvis varit förfärligt provande dagar
för eder alla.

Och om har du en ny trycklighet i Sinne: Era äggl.
Jag hoppas du måtte slippa hålla något längre tal.
Alla tre brorsonerna komma, äro som från Schagerström (?)
Maur. C. D. måste använda präsklovet till att skriva en
artikel om S. F. H. för Hertha. Sista tiden hade hon varit
alldeles borta och frånvarande, S. Dujell, menar jag.

Jag hade en frivillig kvällstund med Maur. C. D.
i går och fick som vanligt till hörs en mängd färdanta
historier. Jag fick bland annat höra om Eugénie B. m.
och hennes arvtyg, som gjorde ett övermåttande intryck
på mig, som ju kom från hustru, orinligt i Storkholms-
mysterierna!! Så inte tyckes det vara någon hemlighet i det
fall. Om du andra denna hade hon ingenting (Wem B.)

Ehuru har denna dyra Storkholms-sejour
inte varit mycket givande. De fjärra släktingar eller vänner
ha varit sjuka eller bortresta, och jag ha varit på tiot av
spring på gatorna, att jag inte ha gillat söka eller
hända säkerhets på någon aftonunderhållning, utom ^{har} driserat

per Svecia och siden slott.

Tulli är underbar. Du vet du vad jag har tråkigt: jo, ack, om Selma en gång hade en sådan offhelverska som Heleua har haft i Tulli! Den enda olärdare varelse, hon har så guds upp i Heleua, att hon vet innehållet i alla hennes franska brev, bara hon ser underskriften; hon har ordnat alla hennes partitua, manuskript etc., så att för mig har bara återstått att skriva ordentliga förtäckningar o. d. Vi ha varit på kyrkogården i morse, och jag såg hur den stora gravytan var öfverfylld av hennes kransar och blommor (Tullis). Hon reser dit var söndag och tar med vatten i en butelj!! När jag tog farväl av henne (Tulli) och väningen, knäpade hon på mig ett guldarmband, som hon fått av Heleua. Hon ville väl ha någon antstion eller löfning af sig, utan tänker ge ifrån sig allt, medan hon lever, säger hon.

Om min väning har jag ännu ingen klarhet. I början af veckan sade mig de två herrar, som jag solet att anförande inte behöva ske förrän till Maj. I går kom det befunnen, att jag måste bestämna mig före nästa torsdag, emedan de ännu böja sätta i gång så fort som möjligt.

Ambrosiani har med sin mörkaste timbre i västern beklagat sin vänni bländ de kungliga, som nu äro i Danmark, näml. prinsessan Inghborg, som skall vara hos sin dotter, som väntar en baby.
" Och drottningen. ä-ä-h! - Fänt, fröken Olander,

när de 3000 damerna - tråk 300 - kom med sina gåvor,
 så var drökningsvä sjukt, men hon steg ändå upp och
 tog emot dem. Och när hon kom in i salongen -
 och såg dem alla - så stannade hon i dörren - och
 hon var alldeles liteblek - och hon bara la armarna
 så här - tryckta mot hjärtat - och tråk, fröken
 Ohndu - hon talade med var och en - och de var
 300! ja a a "

Emellertid har drökningsvä kanske med all
 sin ålskvardhet knäckt Hedvig Bratt. Hon blev till
 sist så överanstängd, att hon var totalt borta, drökningsvä
 följde alla telefonsamtal, d. o. m. Drökningsväns, och Hedvig
 ligger nu på Nådhamnsheimmet för att, om möjligt,
 återvinna krafter. Drökningsvä är så kolossalt vialig
 mot och förtjust i Hedvig, att denna väl skulle gå i döden
 för henne, men sådant folk förestår naturligtvis inte, att
 det finns gränser för arbetsförmågan.

I morgon, påskafton, reser jag nu hem och
 att min ägg i ensamheten. Skryssas du genom bussen
 för höra nyheten från dig. De bästa helgdagarna är
 jag på Bonztravert, så att du bli omöjligt ringa till dig.
 Till respektiva har jag Thit Jensen's bok.

Allt gott om dig, älskade! Skicka bekymrens
 skingras och att betarna för dig! önskar så innerligt

Min
 Betty

P. S. Ann Margret Singh upps i går för att uttala sin
gränslösa oro, att inte hennes Medborgarförbund skulle
bli verkligt. Hon höll ett bezejstrat föredrag om
det härnämnda, och en myndighet hon om jag tyckte
(vilket förtroende!), att hon borde låta trycka det på
egen bekostnad och skicka ut det. Hon var ju så
glad, att hon ägde 1000 Kronor för dylika
ändamål!! Och tänk, att jag var så gynnad att svar
att jag för min del inte kunde hjälpa henne,
där för att vi i Fulda röstrade för Fred. - Bremer
och att tiden syntes mig för knapp att få det
spritt. Ja, du får ringa förtydla di värt pris.